

skal spare penge i sundhedssektoren, så skal det absolut være dér, hvor det gør allermost ondt. Det behøver det jo heller ikke at være.

Prioritering er ikke nødvendigvis et spørgsmål om, at man skal finde det sted, hvor det gør allermost ondt. Man kunne jo vende det om og sige: Hvis der skal foretages en prioritering, så lad os dog gøre det på en hensigtsmæssig måde, og der kunne såmænd nok være nogle steder rundt i amterne – det kan jeg da huske fra min egen tid som medlem af Københavns Amdsråd, der var der da rigelig med steder, hvor man kunne finde besparelser uden overhovedet at røre ved sundhedssektoren.

Sundhedssektoren skal heller ikke gå fri, men ikke for at lave besparelser i sundhedssektoren, for det er vi i Fremskridtspartiet grundlæggende imod, vi mener tværtimod, at sundhedssektoren har brug for flere økonomiske ressourcer. Men det, der er vigtigt inden for sundhedssektoren, er, at man laver en opstramning i forhold til kvaliteten og ressourcestyringen. Så tror jeg, vi kunne nå meget, meget længere.

Men hvis det er sådan, at det er en forudsætning for, at det her kan blive gennemført, at der bliver overført penge fra staten til amterne, så er Fremskridtspartiet med på det, og så må vi også være med til at finde pengene på statens budget. Men sagen er – og det har flere ordførere jo givet udtryk for – at pengene er der ikke nu. Der er lavet en finanslovaftale, og det vil være svært at stampe de penge op af jorden lige nu og her; det har vi så set i øjnene.

Man kan også med det samme se i øjnene, at regeringen har ikke villet afsætte penge til det her, for det lyder, som om det kun er forslagsstillerne, der ikke har villet skaffe pengene. Men sagen er jo, at i et finanslovforlig er der flere parter om at lave forliget, bl.a. regeringen. Regeringen har jo heller ikke prioriteret det her område. Derfor var vi nogle partier, der gik sammen og sagde: Jamen så må vi have et beslutningsforlig, hvor vi så i hvert fald får lagt princippet fast, at det er det, vi vil. Og at det så først bliver om et år, vi kan finde pengene, det er dog bedre, end at vi slet ikke får taget fat.

Så altså vi er i Fremskridtspartiet glade for at være medforlagsstillere til det her. Vi håber, at ordningen kan begynde så hurtigt som muligt, og hvis det først er om et år, så må vi acceptere det. Det er bedre, end at man bare læner sig tilbage og melder sig ud af debatten.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørgen Winther som ordfører for forslagsstillerne.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil gerne takke for de mange pæne ord, der er sagt om forslaget. Jeg synes, det har fået en meget pæn modtagelse.

Det glæder mig også at høre fra SF's ordfører, at man nu i SF er noget mere positiv over for mammografiscreeningen, end man har været tidligere. Jeg må også sige, at ministeren var også meget positiv. Den, der var mest negativ, var uden tvivl Socialdemokratiets ordfører, fru Hanne Andersen, som på mange måder syntes, at det var en lidt utidig indblanding, det, vi nu foretog os.

For Venstre er det sådan, at det frivillige er meget vigtigt, når vi taler om mammografiscreening. Vi synes, det bør være helt, helt frivilligt for den enkelte kvinde, om hun ønsker at gå til mammografiundersøgelser. Det bør derfor være sådan, at den enkelte kvinde selv aktivt skal tilmelde sig mammografiprogrammet. Derefter kan hun så blive undersøgt hvert andet år.

Hvis hun ikke melder sig, vil hun selvfølgelig ikke komme med i mammografiscreeningsprogrammet. For Venstre er det meget væsentligt, at det er den enkelte kvinde, der helt suverænt afgør, om hun vil undersøges. Nogle kvinder kan tilmelde sig, de vil så blive undersøgt; andre vil ikke tilmelde sig, de vil så ikke blive undersøgt.

Venstre respekterer fuldt ud, at der er nogle kvinder, der helst vil gå i fred for læger, sygehusvæsen, opøgende pædagoger og alle mulige andre, så længe de føler sig raske. Og dér får vi nok senere en god debat med Socialdemokratiet, som jo altså går ind for en obligatorisk screening.

Det, vi er meget betænkelige ved i Venstre, er, at vi føler, det er anmasende, hvis en kvinde pludselig får et brev fra et sygehus om, at der nu er bestilt tid til en mammografiscreening på et bestemt tidspunkt, uden at kvinden forinden er blevet spurgt om det.

Det bør være sådan, at det er den enkelte kvinde, der selv siger, om hun vil have undersøgelsen eller ikke have undersøgelsen. Det med friheden og det med frivilligheden er faktisk en livsholdning hos Venstre.

Jeg er meget tilfreds med, at der nu tegner sig et pænt flertal her i Folketinget for den frivillige mammografi. Jeg synes, det er på høje tid, at vi